

BEĻĢIJAS LATVIEŠU LATVIESI.BE Ziņas

Nr. 16

BEĻĢIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBA

2010.GADA DECEMBRIS

Es ziemīnas nebaidos, sen to biju gaidījuse:
Ziemā man lieli prieki, viegli slīd kamanīnas,
Viegli slīd kamanīnas no kalnīna lejīnā.

Nesen malkojot kafiju kādā no manām iecienītākajām kafējnicām Briselē, kur skats paveras uz āra terasi, vēroju apsnigušos kokus un mēbeles kafējnicas vasaras dārzā. Turpat, sēžot uz milzīga sniega kalna, viens balodis centās no tā apakšas izplūkt zaļu efejas lapu... Tāda sirreāla aina, nodomāju - tik bieza sniega kārta, bet apakšā zaļas lapas...

Tad man iešāvās prātā "ģeniāla" doma, ka visprecīzāk noteikt isto sniega kārtas biezumu pilsētā var, akurāti izmērot sniega kalnu zem baloža vai sniega cepures augstumu uz kafējnicas apsnigušā galdiņa...

Jā, šī ziema nu jau ir izbrīnījusi visu pasauli, ne vien Eiropu; baltais brīnums- sniegs ir pamanījies nokrist pat tur, kur parasti nemēdz krist. Pēdējās 2010.gada dienas ir īpaši pārsteidzošas- 50cm bieza sniega kārta Ņujorkā, Filadelfijā un kur tur vēl. Pat Altantā pēc 128 gadiem ir beidzot sagaidīti balti ziemassvētki!

Arī Beļģija mums liek pabrinīties, vai ne?Tie, kas ilgāk dzīvojuši Beļģijā un nav vēl simts gadus veci, taču nevar atcerēties otru tik baltu ziemu? Jā, šāds sniega iespītēšanās

un promneišanas rekords pēdējo reizi ticis piefiksēts tālajā 1945.gadā, kad sniegs nenokusa veselas 16 dienas. Tagad jau ir stipri vairāk un šķiet, ka neviens pat vairs neskaita. Un vai vajag? Gan jau ziema atkāpsies un efeja zaļos tālāk...

Bet tagad, kamēr vēl var, vajag izbaudīt ziemas priekus, jo tas neko daudz arī nemaksās - šoziem sniegu nav jādodas meklēt uz Alpiem, to var atrast jebkur. Ja nu nesanāk slidot, slēpot vai laisties no kalna, tad vismaz papikojieties savā dārzā vai pilsētas parkā.

Zēl, protams, ka šejienieši vēl nav attapušies piedāvāt izbraucienus zirga ragavās- tā gan būtu īti latviska sajūta! Pagaidām var izlidzēties ar izjādēm zirga mugurā pa sniegu. Piemēram, aizbrauciet uz Ardēniem un tad, sēžot zirga mugurā, no kāda kalna apskatieties, cik skaisti apsnigušas egles ir, cik balta zeme ir! Apstājieties, pavērojiet, ieelpojiet - un jūs iegūsiet tik daudz baltu sajūtu sevi un tik ilgam laikam!...

Droši vien pamanījāt - avīze ir ir iznākusi jaunā veidolā- tā ir viena no mūsu baltajām sajūtām, ko dāvājam jums, lasītāji!

Uz bagātām tikšanās Jaunajā 2011.gadā, jo, latviešu tautas ticējums vēsta :

"Ja ziemā daudz sniega, būs bagāts gads!"
ILONA

Sajā numurā lasiet:

- LBB ziņas, 2010.gada notikumi	2.lpp
- 10.saeimas vēlēšanas Beļģijā	3.lpp
- tautas bazārs, garšas festivāls	4.lpp
- letiņu hokeja kaislības šaipusē	5.lpp
- intervija ar Eiroparlamenta deputātu A.K.Kariņu	7.lpp
- vienas priekšvēlēšanu diskusijas apskats	9.lpp

13.06.2010.

Beļģijas latviešu ev. lut. draudze un Latviešu biedrība Beļģijā (LBB) aicina tautiešus pulcēties gadskārtējā kritušo un aizvesto piemiņas svētkos Lommeles Brāļu kapos. Svētkos vada monsinjors P. Dupats un prāvests K. Bērziņš. Pēc svētkos notiek kopējās pusdienas.

19.06.2010.

Latviešu biedrība Beļģijā kopā ar Igauniju biedrību Beļģijā, uzticamajiem beļģu draugiem organizē Ligo dienas pasākumu, kurā piedalās viesi no Latvijas-Talsu folkloras grupa un viesi no Igaunijas

09.07.2010.

Laižam "gaisā" jauno www.latviesi.be portāla versiju. Pateicoties MB Studijas speciālistiem, esam kļuvuši modernāki un dinamiskāki. Paldies visiem, kuri ar padomu un idejām atbalstīja šo projektu! Īpašs paldies Laurai Austrums par finansiālo atbalstu!

31.08.2010.

Latviešu biedrība rīko diskusiju, uz kopēju sarunu aicinot mūsu EP politiķiem par 10. Saeimas vēlēšanām un Latviju 2010-2014. Sarunu vada žurnālists K. Raudseps.

28.09.2010.

Latvijas pārstāvniecība atklāj multimediju mākslinieces Agneses Bules izstādi "Latvijas sapnis ES" un fotogrāfiju izstādi par latviešu dziesmu un deju svētkiem "Kad daudzi kļūst par vienu veselu 04.- 05.09.2010.

Eiropas Latviešu apvienības (ELA) biedru organizāciju sanāksmē Amsterdamā 2010. gada 4. un 5. septembrī, piedaloties 13 delegātiem no septiņām ELA biedru organizāciju valstīm, Latviešu bierību Beļģijā pārstāv tās priekšsēdētājs A. Austers.

25.09.2010.

Briselē, Ukles centrā notiek pirmais Eiropas izgaršošanas festivāls, Latviju pārstāv Latvijas pašvaldību savienības pārstāvniecība un uzņēmēja Ilze Spīgule. Latviešu stendā ir produkti no ražotnēm "Daugava", "Saldus Maiznīca", "Nākotne", "Natur Gift", "Laima", "Latvijas Balazāms", kā arī riktīgas Latvijas reņģes.

Stendu atbalstīja Latvijas vēstniecība Beļģijā un Latviešu biedrība Beļģijā. Par šo pasākumu vairāk - M. Cukurak rakstā.

25.09.2010.

Briselē, villā „Maintenon” (Avenue Montjoie 98, 1180 Uccle) atklāj latviešu mākslinieces Elizabetes Melbārzdes gleznu izstādi „Es esmu”. Savos darbos māksliniece apspoguļo baleta pasauli, un ir iedvesmojusies no jūgendstila, agrīnās renesanses un ikonu glezniecības.

E. Melbārzdei jau ir bijuši vairākas personālizstādes ārpus Latvijas: Lielbritānijā, Beļģijā, Francijā, Beļģijā, Igaunijā, Dānijā.

02.10.2010.

Notiek 10. Saeimas vēlēšanas, līdz ar to Latviešu biedrība Beļģijā nolēmj rīkot Tautas bazāru, kas ir atvērts visiem tautiešiem Brasserie Metro (visiem pirms vai pēc Vēlēšanu iecirkņa nr. 1017 apmeklēšanas.)

Bazāra programma: latviešu mūzika, filmas, multfilmās; bērniem spēļu stūrītis, lieliem dažādas galda spēles un "lielās" sarunas:

*Kā organizēt latviešu skoliņas darbu? (Skolotāja D. Grase);

*Kas notiek Beļģijā? (LR vēstnieks Beļģijā R. Jansons);

*Kādas ir latviešu aktivitātes Briselē un Eiropā? (LBB priekšsēdētājs

A. Austers).

13.10.2010.

Namūrā notiek prezentācija par Latviju un latviešu dzeju.

11.-14.11.2010.

Brīgē notiek Baltijas mūzikas festivāls. Šajā festivālā klausītājiem ir iespēja dzirdēt pasaules klasiķu un Baltijas reģiona komponistu darbus izsmalcinātu, starptautiski atzītu Baltijas valstu mākslinieku izpildījumā. Latviju festivālā pārstāv kora mūzikas giganti - Latvijas Radio koris, kā arī talantīgās māsas Skrides.

20.11.2010.

Latviešu Biedrība Beļģijā rīko Latvijas neatkarības 92. gadadienas svinības Latvijas PP telpās, turpat arī notiek svētki, kuru vada ev.lut.baznīcas mācītājs K. Bērziņš, katoļu mācītāji P. Dupats un viesmācītājs no Latvijas T. Priedoliņš. Sarīkojuma svinīgajā daļā dzied Briseles latviešu koris un piedalās Briseles latviešu deju kopa.

Neoficiālajā daļā cienājamies ar vienkāršiem latviskiem gardumiem un baudām īpašo viesu no Latvijas - I. Akurāteres un "Lidojošā paklāja" koncertu.

24.11.2010.

Monsas pilsētas Karaliskajā Konservatorijā notiks Latvijas Neatkarības 92. gadadienai veltīts koncerts. Koncertā uzstājas Latvijas Nacionālās operas mākslinieki - Viesturs Jansons, Sonora Vaice un pianists Aldis Liepiņš.

03.12.2010.

Europavox pasākumā, kas ir globāls un daudzveidīgs projekts, veltīts Eiropas muzikālās daudzveidības attīstībai, piedalās grupa no Latvijas "Instrumenti".

05.12.2010.

Briseles latviešu koris un diriģente G. Pāvila ielūdz uz Ziemassvētku koncertu Ljēžā.

Decembrī Briseles latviešu lut.ev.luteriskās draudzes un Latviešu Biedrības Beļģijā rīko kopēju ziedojumu ziedojumu akciju. Briselē un citās vietās Beļģijā notiek tirdziņi, kuros uzņēmēji no Latvijas tirgo Latvijas preces ■

Apsveicam jaunos biedrus!

Laika posmā no 2010. pilnsapulces martā līdz 2010. gada decembrim Latviešu biedrībā uzņemti trīsdesmit astoņi jauni biedri:

Ametere Liāna, Bāliņa Elfa, Bāliņš Andris, Bērziņš Māris, Celmiņa Argita, Deļimova Jekaterina, Deniņa Arta, Dobrājs Kristaps, Grase Daina, Grasis Gustavs, Groza Signe, Grūbe Evija, Fuhrmann Kondrat, Jenkēvics Ēriks, Kronberga Aleksandra, Kaņepāja Ildze, Kriškāne Inese, Lauciņš Voldemārs, Lange Kristīna, Lācere Santa, Liepiņa Maija, Lerchs Eriks, Līvzeniece Lāsma, Kiukucāne Ilona, Mamedovs Eldars, Patmalnieks Jānis, Priedīte Marita, Rogal Ingrīda, Roze Baiba, Sants Krišjānis, Stiglica Zane, Stulģe Viktorija, Šarfa Žanna, Ševkāns Dzintars, Tīre Gunda, Vilcāns Didzis, Zustrups Ingars, Žukure Agrita

Mums patiesi ir liels prieks!

Biedrībai ir svarīgs ikviens biedrs.

Caur biedriem kļūstam redzami citiem un no biedru naudām gūstam resursus jauniem projektiem. Par biedru var kļūt arī citu tautību cilvēki, atzīstot biedrības mērķus.

Taču atgādinām, ka aizpildot vien iesnieguma anketu, par pilntiesīgu LBB nekļūst, kā jau jebkurā organizācijā biedrs apliecina savu interesi par organizāciju, veicot biedru naudas maksājumus.

LBB valdes vārdā pr-tājs A. Austers

Anketu un nosacījumus skatieties šeit: [http://](http://www.latviesi.be/?ct=iestasanas_anketa)

www.latviesi.be/?ct=iestasanas_anketa ■

Šogad, 2.oktobrī, notika pēc kārtas desmitās Saeimas vēlēšanas. Kā katru reizi šādos gadījumos, durvis vērā arī Briseles vēlēšanu iecirknis. Šo rindu autoram bija tas gods piedalīties vēlēšanu iecirkņa darbā, reģistrējot vēlētājus un pēcāk skaitot par deputātu kandidātiem nodotās balsis.

AGNIS SAUKA

Sagatavošanās darbi
Gatavošanās vēlēšanām sākās jau labu laiku iepriekš un par to rūpējās Latvijas vēstniecības Beļģijas Karalistē diplomāti. Svarīgākais un redzamākais no gatavošanās darbiem bija pilsoņu informēšana par vēlēšanu norisi, vēlēšanu iecirkņu darba laikiem un citiem praktiskiem jautājumiem. Izmantojot moderno tehnoloģiju sniegtās priekšrocības, šis uzdevums tika veikts spidoši. Arī paši vēlēšanu komisijas locekļi, kurus pirms tam

iespējas noskaidrot interesējošos jautājumus arī pa telefonu. Šajā pašā portālā arī tika publicēts sludinājums atsaukties interesentus, kuri brīvprātīgā kārtā būtu gatavi palīdzēt ar vēlēšanu organizēšanu.

Darba pilnas rokas

"Lielajā" dienā vēlētāju aktivitāte neatslāba teju visas dienas garumā. Apzinīgākie pilsoņi ieradās jau ar pirmajiem gaiļiem tikko pēc vēlēšanu iecirkņa atvēršanas plkst. 7.00, laikam jau bija pamats, jo šoreiz vēlēšanu dienas režīmā tika ieviestas nelielas korekcijas - vēlētāji varēja balsot no plkst.7 līdz plkst.20,

Neiztika arī bez kurioziem. Tā, piemēram, kāds vai nu aizmāršīgs vai sevi par ļoti asprātīgu uzskatošs vēlētājs aploksnē kandidātu saraksta vietā bija ielicis veikala kases čeku.

visas iepriekšējās vēlēšanās iecirkni strādāja līdz plkst.22. Vēlēšanu komisijas locekļiem praktiski nevienu brīdi nebija jāgarlaikojas, jo darba bija pilnas rokas un arī divu brīvprātīgo vēlēšanu novērotāju (no Centrālo vēlēšanu komisijas un apvienības „Visu Latvijai”- „Tēvzemei un Brīvībai/LNNK”) klātbūtne deva papildu motivāciju ar sev uzliktajiem pienākumiem centīgi tikt galā pēc vislabākās sirdsapziņas. Dienas populārākajās stundās no plkst.12 līdz plkst.17 iecirknī veidojās vēlētāju rindas, brīžiem trīs vēlēšanu kabiņu bija par maz, vēlēšanu komisijai uz “ātru” roku papildus bija jāizveido vēl kāda kabīne. Oficiālo gaisotni Latvijas pārstāvniecības ES telpās kļiedēja vēlētāju līdzī paņemtie bērni, kuru neviltoā interese un vecākiem uzdotie, vaļsirdīgie jautājumi klātesošajos mazināja svinīgo stīvumu un deva iemeslu pasmaidīt. Ar īpašu prieku komisijas locekļi spieda zīmodziņus to vēlētāju pasēs, kuri savu pilsoņa pienākumu pildīja pirmo reizi mūžā.

Kad minūti pirms oficiālās iecirkņa slēgšanas

viena no komisijas locekļēm kā pēdējā vēlēšanu urnā iemeta aploksni ar savu izvēli, plkst. 20.00 urna tika aizzīmogota un vēlēšanas tika pasludinātas par notikušām.

Svarīgākā daļa - balsu skaitīšana

Ar to vēlēšanu komisijas darbs nebija galā, sekoja svarīgākā pasākuma daļa – balsu skaitīšana. Pateicoties komisijas priekšsēdētāja U.Mikuta pieredzei iepriekšējo vēlēšanu organizēšanā, skaitīšanas process izvērtās gana raits. Daži biļeteni tika atzīti par nederīgiem, jo nebija aizpildīti pēc visiem priekšrakstiem.

Pēc nieka 8 stundām, ap 4.00 nakti, biļeteni bija precīzi saskaitīti, salikti aizzīmogotā aploksnē un sastādīts vēlēšanu norises protokols. Pilnīgi visi kandidātu saraksti Briselē tika pie balsim un vēlētāju balsu sadalījums pa partiju sarakstiem bija līdzīgs tam, kā pilsoņi bija balsojuši Latvijā. Nospiedoši lielāko balsu skaitu ieguva vēlēšanu uzvarētāji, partiju apvienība "Vienotība", kurai sekoja Nacionālā apvienība "Visu Latvijai!"-"Tēvzemei un Brīvībai/LNNK" un partiju apvienība "Saskaņas Centrs".

Apzinīgajiem vēlētājiem- paldies!

Vēlēšanu komisijas vārdā vēlos pateikties visiem vēlētājiem par pilsonisko apziņu un disciplinēto uzvedību vēlēšanu iecirknī. Tā kā šī bija mana pirmā pieredze vēlēšanu komisijas darbā, varu apgalvot, ka process bija

Balso Latvijas vēstnieks Beļģijas karalistē R.Jansons

apstiprina Centrālā vēlēšanu komisija, vēlēšanām gatavojas labu laiku iepriekš, izlasot ne mazums normatīvo dokumentu un noteikumu. Vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs bija mums sarīkojis divas sanāksmes, kurās mēs darbojāmies arī tīri praktiski, jo pirms vēlēšanām ir jāskaita vēlēšanu aploksnes, jāapzīmogo tās, jāsaliek pa kaudzītēm vēlēšanu biļeteni... Jāatzīst, tas nemaz nav tik aizraujošs darbiņš, jo kaudzīšu skaitam ir jāatbilst provizatoriskajam vēlētāju skaitam... Taču, protams, mēs to godam paveicām!

Sadarbībā ar portālu www.latviesi.be, kuram seko lielākā daļa Beļģijā dzīvojošo tautiešu, laicīgi tika izplatīta viegli uztverama un izsmeljoša informācija; noteiktos laikos bija

Vēlēšanu komisija un novērotāji pēc kastes aizzīmogošanas

interesants, atbildīgs un deva gandarījumu par ieguldīto darbu. Aicinu arī citus tautiešus sekot Raiņa veltījumam "Ikvienam ir roka jāpieliek, lai lielais darbs un priekšu tiek. ■

Tautas bazārs

ALTA KASPARE

Latviešu studenti no Māstrihtas Tautas bazārā "Brasserie Metro"

Vēlēšanu dienu, 2.oktobri, kad vēlējam 10.Saeimu, aktīvi aizvadīja arī Latviešu biedrība Beļģijā: trīs tās biedri bija iesaistījušies vēlēšanu komisijas darbā, respektīvi, čakli strādāja kā komisijas locekļi. Citi atkal bija aizņēmti "Tautas bazārā" organizēšanā, kas bija dažu entuziastu iniciēts (Aldis Austers, Ruta Poikāne un Andris Skrastiņš) pasākums - vēlēšanu dienā, izmantojot vienreizējo iespēju, kad vienkopus var sastapt tik daudz tautiešu, tos aicināt piesēst un neseidzīgi aprunāties vienam ar otru.

"Tautas bazārs" bija atvērts visiem vēlētājiem un atradās turpat pie vēlēšanu iecirkņa, aiz stūra - Brasserie Metro, pirms vai pēc Vēlēšanu iecirkņa nr. 1017 apmeklēšanas. Daudzi tiešām arī te iegriezās un aprunājās neoficiālā atmosfērā, malkojot kādu atspirdzinājumu no bāra, spēlējot dažādas galda spēles vai piedaloties "lielajās" sarunās:

*Kā organizēt latviešu skoliņas darbu? (Skolotāja D. Grase)

*Kas notiek Beļģijā? (LR vēstnieks Beļģijā R. Jansons)

*Kādas ir latviešu aktivitātes Briselē un Eiropā? (LBB priekšsēdētājs A.Austers)

Bāriņā valdīja īsti latviska atmosfēra: skanēja latviešu mūzika, tika demonstrētas latviešu filmas un multfilmās; kā arī nebija aizmirsts par bērniem, tiem tika atvēlēts savs spēļu stūrītis, kamēr lielie bija aizņēmti savās sarunās.

Varēja vērot, ka tautieši todien bija ļoti atvērti, īpaši jaunieši tā ap divdesmit - Latviešu Beļģijā rindas todien tika krieti papildinātas, un par to mums visiem liels prieks!

Ap 21.00 "Tautas bazārā" visilgāk izturējusi publika virzījās atkal uz vēlēšanu iecirkņa pusi, jo Latvijas vēstniecība Beļģijā un Latvijas pārstāvniecība ES aicināja sekot vēlēšanu kaislībām klātienē. LR Pārstāvniecības telpās klātesošie saviesīgā atmosfērā varēja uzzināt par balsu skaitīšanas rezultātiem Latvijā

un Beļģijas iecirknī. Pateicoties satelīta pieslēgumam, mums bija iespēja skatīties Latvijas televīzijas tiešraidi par vēlēšanām Latvijā.

Šajās Saeimas vēlēšanās vēlētāju aktivitāte Beļģijā bija lielāka kā 9.Saeimas vēlēšanās. Pirmo reizi vēlēšanu iecirknis bija izveidots arī Luksemburgā, kur dzīvojošie Latvijas pilsoņi iepriekš balsot pārsvarā devās uz Briseli. Taču šis apstāklis nemaz netraucēja ierindot mūsu iecirkni 5.aktīvākā iecirkņa godā - ārpus Latvijas izvietoto iecirkņu vidū.

Šeit vēlēt ieradās 578 balsstiesīgie Latvijas pilsoņi, salīdzinot ar iepriekšējās Saeimas vēlēšanām, kurās Beļģijas vēlēšanu iecirknī nobalsoja 432 vēlētāji, mēs atpalikām tikai Londonai, Dublinai, Toronto un Stokholmai, taču, ja mēs rēķinām pēc ārvalstīs dzīvojošo

Latvijas pilsoņu blīvuma, mēs noteikti bijām visaktīvākie!

Domāju, ka mēs aizvadījām vienu piepildītu vēlēšanu dienu! ■

Garšas festivāls

MĀRA CUKURA

5.septembrī Uklē (Uccle) notika "Garšas" festivāls, kurā piedalījās vairākas Eiropas Savienības dalībvalstis, tai skaitā arī Latvija.

Šo festivālu rīkoja Beļģija kā ES prezidējošā valsts bet Ukles mērija savukārt uzturēja sakarus ar dalībvalstu pašvaldību savienību pārstāvniecībām šeit, Briselē. Šim pasākumam atsaucās daudzu dalībvalstu pašvaldības, arī Latvijas. Mūsu pašvaldības vadītāja E.Gžibovska ar prieku iesaistījās šī pasākuma

„Apmeklētājus ieinteresēja arī Rīgas melnais balzāms; daudzi beļģi to iepriekš nekad nebija lietojuši, bet nogaršojot novērtēja atzinīgi.

organizēšanā.

Sestdienas pēcpusdienā apkārt laukumam pie Ukles mērijas tika uzstādītas vairākas teltis, kurās varēja sastapt konkrētās valsts pārstāvi, kurš aicināja nogaršot konkrētās zemes gardumus un iepazīties ar informāciju par attiecīgo dalībvalsti.

Laiks, diemžēl, šai dienā nelutināja apmeklētājus: ik pa brīdīm uzlija lietus, uzpūta arī stiprs vējš, kas pacentās nopūst no laukuma dažas ne visai stingri nostiprinātas teltis, tādējādi klātesošajos izraisot smaidus. Vēlāk arī saule visus mūs sāka uzmundrināt.

Latvijas telti varēja nogaršot Saldus maiznīcas cepto rupjmaizi, „Nākotnes” gardo kūpināto cūkgaļu un žāvēto desu, kā arī „Daugavas” daudzveidīgos sierus. Apmeklētājus ieinteresēja arī Rīgas melnais balzāms; daudzi beļģi to iepriekš nekad nebija lietojuši, bet nogaršojot novērtēja atzinīgi. Eksotiskākā Latvijas prece laikam bija „Latgales šmakavnieks”- paštaisīts degvīns, diemžēl manā rīcībā nav ziņu par tā popularitāti vietējās publikas vidū.

Latvijas stendā apmeklētājus, tērpusies latviešu tautas tērpā, uzrunāja, cienāja un iepazīstināja ar valsti uzņēmēja Ilze Spigule, kura strādā Briselē. Liels apmeklētāju pieplūdums bija arī pie Vācijas telts, kur varēja veldzēties ar vācu alu un uzkost kādu desiņu. Popularitātē neatpalika arī Maltas telts, kur gaidīja omulīgs pārstāvis ar dažādiem makaronu izstrādājumiem Maltas gaurē. Pasākumā piedalījās arī Bulgārijas, Rumānijas, Čehijas pašvaldību pārstāvniecības, bet augstāk nosauktās teltis tomēr izcēlās ar vislielāko cilvēku interesi, jo spēja piesaistīt interesentus gan ar produkciju, daudzpusīgo informāciju par zemi, gan pasniegšanas veidu.

Ap plkst.15 klātesošos uzrunāja arī Ukles mērijas pārstāvji, bet pasākums turpinājās līdz pat vakaram un kopumā bija izdevies, jo domāju, ka beļģi un visvairāk jau Ukles komūnas iedzīvotāji varēja izgaršojot uzzināt daudz ko jaunu

par kaimiņos esošajām Eiropas valstīm un, cerams, atklāt arī kādu jaunu garšu no Latvijas!

Hokejs Briselē sit augstu vilni

AGNIS SAUKA

ELMĀRS KRONBERGS

Hokejs tiek uzskatīts par vienu no latviešu nacionālajiem sporta veidiem. Kurš gan nezina slaveno "Dinamo Rīga" komandu, kura ar Kontinentālās hokeja līgas izveidi ir ieguvusi otro elpu un sniedz fanotprieku daudziem Latvijas hokeja cienītājiem? Nav brīnums, ka arvien vairāk līdzjutēju ir gatavi paši kāpt uz ledus un uz savas ādas izbaudīt, ko īsti nozīmē spēlēt hokeju.

Pagājušajā ziemā lielā mērā līdzīgu apsvērumu vadīti, bariņš Beļģijā dzīvojošo

Mūsu hokejisti kādā no treniņiem

latviešu nolēma sanākt kopā un noorganizēt pāris izmēģinājuma "paslidošanas" ar hokeja elementiem... Izrādās, hokeja iespējas ir atrodamas pat tādā ne īpaši ziemeļnieciskā un hokeja tradīcijām bagātā valstī kā Beļģija, un noīrēt ledus halli uz pāris stundām nav diez ko sarežģīti. Tā nu puiši "paslidoja", uzspēlēja un - tā lieta iepatīkās...

Drīz vien jau tika noorganizēts brauciens uz vienu no retajiem specializētajiem hokeja inventāra veikaliem Beļģijā. Izmēros nelielu veikaliņu topošā hokeja komanda nobloķēja uz pusī dienas. Interese spēlēt hokeju regulāri puišiem bija, ledus atradās un arī inventārs iegādāts - atpakaļceļa nav. Tā kā atlika vienīgi treniņi un pilnveidot savas prasmes.

Kā jau to varēja sagaidīt, tad ar vienkāršu uzspēlēšanu savā starpā drīz vien bija par maz. Tā kā jau no pašām pirmajām sporta gaitu uzsākšanas dienām Beļģijas hokeja entuziasti informēja arī tautiešus - domubiedrus Luksemburgā, tie pa retam mēdza pievienoties treniņos. Tā radās doma par draudzības spēļu organizēšanu. Pirmo savstarpējo draudzības spēļu organizēšana bija tikai laika jautājums, un tās notika šī gada pavasarī. Tās beidzās ar īsti draudzīgu rezultātu - 3:3.

Novembrī sekoja otrā draudzības spēle. Lēvenas hokeja hallē atbalstīt tautiešus bija ieradusies ap divdesmit līdzjutēju, par ko abu komandu hokejistiem bija liels prieks, un tas deva papildus motivāciju līdzjutēju ovācijas gandarīt ar skaistu spēli. Neesot stingriem dalības noteikumiem, komandu nacionālais sastāvs nebija svarīgs, un luksemburģiešu

komandas rindas papildināja vairāki legionāri: bijušais Mongolijas nacionālās hokeja izlases spēlētājs un pāris vācu tautības dāmas... Nevar nepieminēt, ka spēli nopietnāku darīja arī tiesnesis un elektroniskais tablo.

Spēle padāvās tiešām spraiga un interesanta. Pirmajā trešdaļā dominēja viesi, taču Briseles komandas vārtsargu viņiem izdevās pārspēt tikai reizi. Otrajā trešdaļā Beļģijas komandas spēlētāji atrisījās un arvien biežāk sāka apdraudēt pretinieku vārtus. Rezultāts neatlaidīgajiem uzbrukumiem un

pārdomātajai aizsardzībai nebija ilgi jāgaida - divas ripas atrada savu ceļu Luksemburgas komandas vārtos. Taču tas viesiem tikai piedeva sparū un bez vienenas domas par "plintes mešanu krūmos" neilgi pirms pārtraukuma beigām mongoļu legionāra ievērojamais slidošana sātrums ļāva viņam uzmeklēt robu aizsardzībā un pēc veiksmīga

rikošeta rezultāts kļuva 2:2.

Pēdējā trešdaļa sākās ar līdzīgu cīņu, taču arvien biežāk nenogurdināmā mongoļu rekete izmantoja savu ātruma pārākumu un veica bīstamus manevrus pie mājiniņu vārtiem. Pēc kārtējā no šādiem reidiem viņam izdevās iebakstīt vēl vienus vārtus, palielinot rezultātu līdz 2:3. Labu laiku šķita, ka spēle ir zaudēta un atspēlēšanās mēģinājumi nevainagojās panākumiem. Luksemburgas komandai atlika nosargāt pārākumu un tā savu spēli koncentrēja uz aizsardzību.

Kad līdz spēles beigām bija palikušas aptuveni 2 minūtes, mājiniēki pieprasīja 30 sekunžu pārtraukumu, šai laikā apspriestais lai paliek plašākai publikai nezināms, taču tas noteikti sapurināja spēlētājus. Ar jaunu sparū metušies cīņā, drīz vien mājiniēki rezultātu izlīdzināja līdz 3:3. Taču tas vēl nebija viss... Līdzjutējiem par prieku spēles pēdējā minūtē mājiniēkiem padāvās visnotaļ skatāma kombinācija, kas vainagojās ar skaistu un precīzu aizsarga metienu no zilās līnijas vārtu augšējā stūrī. Ar rezultātu 4:3 luksemburģiešiem nācās atzīt Beļģijas latviešu komandas pārākumu.

Draudzības spēles noteikti sekos un līdzjutēji par to tiks laicīgi informēti Beļģijas latviešu kopienas portālā www.latviesi.be. Par Beļģijas latviešu hokeja komandas aktivitāšu organizēšanu īpašu paldies jāsaka komandas vārtsargam E.Ozoliņam, kurš tam atrod laiku papildus saspringtajam darbam Eiropas Komisijā un rūpēm par ģimeni, kurā šogad

ienācis arī "trešais komandas spēlētājs". ■

Par publisko dokumentu legalizāciju

INFORMĒ VĒSTNIECĪBA

Latvijas vēstniecība Beļģijā informē par vairākām izmaiņām dokumentu legalizācijas prasībās attiecībā uz Eiropas Savienības un Eiropas Ekonomiskās zonas dalībvalstis un Šveices Konfederācijā izdotiem dokumentiem.

Tiek abpusēji atcelta dokumentu legalizācijas attiecībā uz Beļģiju, kā arī Dāniju, Franciju, Īriju un Itāliju

No šī gada 31.oktobra Latvija pagaidu kārtībā ir sākusi piemērot Konvenciju par dokumentu legalizācijas atcelšanu Eiropas Kopienas dalībvalstu starpā (<http://www.likumi.lv/doc.php?id=67171>).

Konvencija paredz savstarpēju atbrīvošanu no publisko dokumentu legalizācijas (Apostille) prasības vai kādas citas līdzīgas formalitātes. Konvencija tiks piemērota tikai attiecībā uz tām dalībvalstīm, kas šobrīd Konvenciju piemēro pagaidu kārtībā. Tās ir: Beļģija, Dānija, Francija, Īrija un Itālija. Turpmāk piecu minēto valstu izsniegtie publiskie dokumenti izmantošanai Latvijā ir atbrīvoti no legalizācijas prasības. Attiecīgi arī šo valstu institūcijām ir jāpieņem Latvijā izsniegtie publiskie dokumenti bez legalizācijas.

Latvija vienpusēji atceļ legalizācijas prasību Eiropas Savienībā, Eiropas Ekonomikas zonas

valstīs un Šveicē izsniegtiem publiskiem dokumentiem

No šī gada 24.novembra, stājoties spēkā grozījumiem "Dokumentu legalizācijas likumā", Latvija vienpusēji ir atcēlusi legalizācijas prasību Eiropas Savienības un Eiropas Ekonomiskās zonas dalībvalstīs un Šveices Konfederācijā izsniegtiem publiskiem dokumentiem, kas tiks iesniegti Latvijas institūcijās. Atceļot legalizācijas prasību, tiks atvieglota publisko dokumentu aprīte no minētajām valstīm un mazinātas administratīvās procedūras iedzīvotājiem un saimnieciskās darbības veicējiem, tādējādi sekmējot gan ekonomiskos, gan cilvēciskos kontaktus.

Šaubu gadījumos par dokumentu vai parakstu autentiskumu Latvijas iestādes, kas dokumentu pieņēmušas, var par to pārliecināties, sūtot informācijas pieprasījumus uz dokumenta izdevējvalsts iestādēm. ■

**Viesos mācītājs no Latvijas
T.Priedoliņš**

No kreisās: P.Dupats, T.Priedoliņš- vada dievkalpojumu

Patikamu pārsteigumu 20.novembra svētdienā mazajai latviešu katoļu draudzei Beļģijā sagādāja prāvests T.Priedoliņš, kurš bija ieradies no Latvijas speciāli uz Latviešu Biedrības Beļģijā rīkoto svētku pasākumu par godu Latvijas Neatkarības proklamācijas 92.gadadienai un, izmantojot izdevību, kad nākamajā dienā pēc valsts svētkiem latviešu katoļi sanāk uz kārtējo dievkalpojumu Saint Antoine baznīcā, mācītājs T.Priedoliņš izlēma kopā ar monsinjoru P.Dupatu vadīt dievkalpojumu.

Tā kā dievkalpojums notika neilgi pirms Kristus Karaļa svētkiem (25.novembris), T.Priedoliņš šai sakarā nolāsīja sprediķi, atzīmējot, ka ir priecīgs tieši pirms šiem svētkiem viesoties vienā no retajām vēl palikušajām karaļvalstīm.

Kristus karaļa svētki ir Baznīcas liturģiskā gada noslēgums un Pāvesta Pija XI iedibināti, tie apliecina Kristus valstības uzvarošo klātbūtni mūsdienu sekularizētajā pasaulē un uzsver Kristus atnākšanas eshatoloģisko būtību, kuru īpaši izteiks Adventa laiks.

Pēc dievkalpojuma T.Priedoliņš tika aicināts uz kopīgo kafijas galdu, kur neoficiālā gaisotnē

No kreisās:P.Dupats, T.Priedoliņš neoficiālā gaisotnē

varēja aprunāties ar Beļģijas latviešu katoļu draudzes locekļiem un pie reizes mazliet atzīmēt arī monsinjora P.Dupata 88. dzimšanas dienu, kuras īstais datums gan ir 10.novembris.

Lai Baznīcas liturģiskā gada noslēgums ir auglīgs ticības padziļināšanas un apliecināšanas laiks mums visiem!

P.S. Latviešu katoļu dievkalpojumi notiek reizi mēnesī, katra mēneša trešajā svētdienā, Briselē, Saint- Antoine baznīcā, Rue d'Artois 17-19., netālu no Annessens laukuma Visi laipni aicināti! ■

Ziedojumu akcija

Arī šogad, tuvojoties gada skaistākajiem svētkiem – Ziemassvētkiem – Beļģijas latviešu kopiena ir iesaistījusies labdarības akcijā.

Ziedojumu akcijas organizēšanā šogad nolēmā apvienoties - Latviešu biedrība Beļģijā(LBB) un Briseles ev.lut.draudze. Atbalstot draudzes ieteikumu, esam vienojusies būt sargeņģeļi "Zvanniekiem". Draudzei jau bija pieredze, sadarbojoties ar šo organizāciju - pirms dažiem gadiem draudze rīkoja koncertu Briseles St. Nicholas baznīcā, ienākumus ziedojot "Zvanniekiem".

Kas ir Zvannieki?

"Zvannieki" ir alternatīvās ģimenes māja.

Zvanniekos ir apvienojušies brīvprātīgie, lai rūpētos un sniegtu palīdzību lauku bērniem. Šie bērni ir palikuši bez nepieciešamās

iztikas un aprūpes minimuma, ir nonākuši pagasta bāriņtiesas uzmanības lokā, viņu vecāki ir nonākuši krīzes situācijās vai viņiem ir pārtraukta vecāku vara. Daļa bērni ir no dažādiem Latvijas bērnunamiem. Zvannieki darbojas lai apvienotu izirušās ģimenes un sniegtu ģimeni tiem, kuriem tās nekad nav bijis un nav bijis iespējams to piedzīvot.

Zvannieku mājas ir nevalstiska brīvprātīgo apvienība. Tā nav nedz valsts institūcija, nedz bērnu nams. Tās ir ģimenes mājas

Briseles ev.lut.draudze ziedojumu akciju apvienoja ar jaukako pasākumu bērniem - Ziemassvētku eglīti 11.decembrī. Klātesošajiem bija iespēja ieklausīties svētbrīdī, ko vadīja Dekāne leva Puriņa, apbrīnot aktiera Ērika Vilsona priekšnesumu un priecāties par Beļģijā dzīvojošo latviešu bērnu uzstāšanos: dejām, dziesmām un dzejoliem skolotāju G.Pāvila un D.Grases vadībā. Neizpalika arī Ziemassvētku vecītis!

Briseles ev.lut.draudzes pasākumā tika saziēdoti 540 eiro.

LBB valde visu biedru vārdā "Zvanniekiem" nolēma ziedot no sava konta 400 eiro.

Latviešu biedrības mājas lapā www.latviesi.be šai ziedojumu akcijai varēja pievienoties arī individuāli līdz 20.decembrim pārskaitot naudu LBB kontā.

Rezultātā Beļģijas latviešu kopienas vārdā alternatīvajām ģimenes mājām "Zvannieki" tika saziēdoti 1020 eiro, kuri tika pārskaitīti jau 22.decembrī alternatīvajām ģimenes mājām "Zvannieki".

Paldies visiem ziedotājiem! ■

**Briseles Latviešu
ev.lut.draudzes
kalendārs 2011.
gadam**

Svētdiena,
30.janvāris,
plkst. 14.00
dievkalpojums
prāvesta
K.Bērziņa vadībā,
svētdiena,
13.marts,
plkst. 14.00
dievkalpojums
prāvestes
I.Graufeldes
vadībā, sestdiena,
30.aprīlis,
dievkalpojums
prāvesta
K.Bērziņa vadībā,

svētdiena, 22. maijs - draudzes pikniks,
svētdiena, 12.jūnijs - ekumenisks svētbrīdis
Lommeles kapsētā (Dodenveldstraat 30, 3920-
Lommel)monsinjora P.Dupata un prāvesta K.Bērziņa
vadībā.

Vasaras pārtraukums

svētdiena, 10.oktobris - Pļaujas svētku dievkalpojums
prāvesta K.Bērziņa vadībā.

Novembrī - Latvijas valsts svētku svētbrīdis,
decembrī - Ziemassvētku eglīte (datumi tiks
precizēti vēlāk)

Dievkalpojumi notiek:

Zviedru baznīcā,

Ave des Gaulois 35 1040-Brisele, pie metro
Merode

Izstāde "Ziemassvētku silītes"

Briseles katoļu baznīca aicina apskatīt izstādi
"Jēzus bērniņa silītes šeit un citur." Apskatei tiek
piedāvāti vairāk nekā divpadsmit pasaules valstu
tematiskie ziemassvētku šūpuliši: no Albānijas,
Ķīnas, Filipīnām, Haiti, Japānas, Krievijas, Itālijas,
Rumānijas, Čehijas, Ukrainas u.c.

Izstādi var apskatīt Svētā Mišela katedrālē Briselē
(Cathédrale saints Michel et Gudule) līdz 2011.

gada 9.janvārim , no pirmdienas līdz piektdienai no
plkst.7.00 - 18.00, sestdienās no plkst.8.30 līdz 15.30
un svētdienās no plkst. 14.00 līdz 18.00.

Jaunieši, politika un Brisele: Jauniešu iespējas Eiropas Savienība un tās institūcijas

Eiroparlamenta deputātu K.A.Kariņu intervē L.Livzeniece, autore foto

Šeit ir arī ļoti daudzi apmaksāti darbi Parlamentā, Padomē vai Komisijā. Iespējas ir arī uzņēmēju vidē, jo tieši Briselē ir vislielākais uzņēmumu lobījs Eiropā. Visi koncentrēti šeit. Bet dzīvē nekas jau klēpi neiekrit. Ja meklē, tad tikai parādās iespējas uz kaut ko citu. Jābūt gudram un neatlaidīgam.

A.K.Kariņš intervijai piekrita nekavējoties. Ar mani sazinājās viņa laipnā asistente B.Kauliņa, vienojāmies par datumu un laiku. Dienu pirms intervijas saņēmu no Baibas e-pastu ar paskaidrojumu, ka Kariņa kungam gadījies ķibeles – viņa ierašanās pamatīgi aizkavējies neveiksmīgā "AirBaltic" lidojuma dēļ. Kraso spiediena izmaiņu dēļ "AirBaltic" lidmašīna apmēram stundu riņķojusi virs piesnigušās Latvijas, ko bija spiesti izbaudīt arī K.Kariņš, bet viņš nemaz nebija nobijies un vēlāk atzinis, ka tīri labi izbaudījis šo planēšanu.

Tiekamies divas dienas vēlāk viņa kabinetā Eiropas Parlamenta 10. stāvā. Ceļu līdz kabinetam rotā uz sienām izvietoti, seno baltu rotu attēli. Deputāta kabinets pretēji iedomātajam nav ne plašs un milzīgs, tieši pretēji, tas ir kompakts. Kariņa kungs mani ieaicina savā kabinetā, kur nedaudz iepazīsinies, sākam interviju.

Cik lielā mērā Jūs uztrauc jauniešu aizplūšana no Latvijas?

- Tikai tik tālu, cik tas varētu būt saistīts ar jauniešu neatgriešanos Latvijā. Man liekas, ka tas, ka jauni cilvēki iegūst izglītību, iemācās valodas un gūst darba pieredzi citās ES valstīs, ir tikai pozitīvi un labi. Risks ir tikai tāds, ka cilvēki masveidā varētu arī neatgriezties. Tā ir sava veida dilemma – no vienas puses labi, ka jaunatne gūst labu izglītību un darba pieredzi ārzemēs, bet, no otras puses, neviens jau nevēlas, ka darbaspēks aizplūst projām.

Ja runājam bez liekām emocijām, aplūkojot pašreizējo situāciju, tad krīzes sekas Eiropas Savienības dēļ ir mazliet mikstinātas. Tiem, kuri nespēj atrast darbu Latvijā, vismaz ir iespēja doties ārpus mūsu valsts, kur ir plašāks tirgus, kur, iespējams, darbu var atrast, un tas pašreiz ir labi.

Vai iepriekšminētajai dilemmai ir risinājums?

- Cilvēki mēdz doties vai uzturēties tur, kur, kā paši to definē, labāk. Mums Latvijā jādara viss, kas mūsu spēkos, lai Latvija cilvēkiem šķistu tiešām laba valsts, ka tā ir vieta, kur gribētu palikt tie, kam ir izvēle braukt arī citur. Tas ir mūsu valsts izaicinājums.

Es patiesībā biju ļoti pārsteigta, kad atbraucu uz Briseli. Sastapu daudz jaunu cilvēku ar lieliem mērķiem un ambīcijām. Tas noteikti ir tāds pozitīvs moments?

- Jā. Emigrācijas centru vidū Beļģija ir izņēmums. Kaut vai, ja mēs skatāmies Saeimas vēlēšanu aktivitātes. Beļģijā ir aktīvs iecirknis. Īrijā... Īrijā, ja nemaldos, nobalsoja mazāk kā Beļģijā. Un cik ir

Arvien vairāk un vairāk jauniešu pēc augstākās izglītības iegūšanas izvēlas doties laimes meklējumos ārpus Latvijas. Eiropas sirds - Brisele ir viens no augstskolu beidzēju pieturas punktiem vai tieši pretēji - galamērķiem. Eiropas Savienības institūciju mājvieta šķiet lieliska iespēja, lai veidotu savu karjeru starptautiskā vidē. Tomēr par to, cik patiesībā lielas pūles jāpieliek karjeras veidošanā Briselē, stāsta Eiropas Parlamenta deputāts no Latvijas Artūrs Krišjānis Kariņš.

Eiroparlamenta ēka Briselē

latviešu Briselē - 1000? Cik ir Īrijā – vairāk kā 20 000! Secinājumi acīm redzami - daudz aktīvāki latvieši ir Beļģijā.

Daudzi, kas strādā Briselē, darbojas Padomes, Komisijas vai Parlamenta labā, tomēr viņi pārstāv Latviju. Lidz ar to tā garīgā saikne, kas veicina šo aktivitāti, nav pārrauta. Nu, piemēram, ja cilvēks stādā kādā Briseles lobiju organizācijā, tam ir sakars ar politiskiem notikumiem. Ne tikai jāseko līdzi tam, kas notiek Parlamentā, bet arī pašu mājās Latvijā. Šis ir patīkams moments. Cik esmu satīcis latviešus, kas dzīvo Briselē, viņi ļoti seko un dzīvo līdzi notikumiem Latvijā.

Jūs jau pieminējāt EP kā institūciju, kur Latvijas iedzīvotāji veiksmīgi atraduši darba iespējas. Kā ir ar jauniešu iespējām? Vai viegli „tikt iekšā”?

- Tas ir ļoti atšķirīgi, jo Parlamentā var strādāt politiskajā grupā un var strādāt kādā administrācijas struktūrā. Mēs esam diviem latviešiem nodrošinājuši darbu Eiropas Tautas partijas grupā. Viens strādā kā padomdevējs Ekonomikas un monetāro jautājumu komitejā un otrs ir leksējis tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā (IMCO). Process bija diezgan grūts. Man bija jāuzstāj, ka mēs esam trīs latvieši komitejā, bet mums attiecīgi ir tikai viens latvietis, kas strādā preses dienestā. Citām delegācijām, piemēram, šis cilvēku skaits ir daudz lielāks. Es panācu to, ka Latvijas delegācijai piešķīra vēl divas vietas. Pēc tam nāca kandidāturās prasību izvirzīšana. Nebija tā, ka pieņēma jebkuru. Kandidātam bija jābūt kvalificētam. Protams, šajā mirklī mums, kā Latvijas delegācijai, arī bija zināma ietekme, jo tie ir posteņi politiskajā frakcijā. Pilnīgi pretēji ir Parlamenta štata darbā. Tur gan ir vistīrākā konkurence, un ne es, ne kāds cits no Latvijas to tiešā veidā ietekmēt

nevar. Ja es strādātu Parlamenta administrācijā, iespējams, es darbā pieņemšanas procesu varētu ietekmēt, bet es nestrādāju. Tomēr uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai mēs veicinātu, ka aizvien vairāk latvieši strādā dažādās Briseles institūcijās.

Ko mēs no tā iegūtu?

- Te vietā minēt Vācijas gadījumu. Parlamenta administrācijā, kur es esmu griezies ar tīri tehniskiem jautājumiem, tas ir jautājumiem, kas vairāk saistās ar formu, nevis saturu, visos departamentos vadībā ir vācieši. Un tā nav sagādāšanās. Vācieši ir ļoti daudz strādājuši pie tā, lai tur būtu. Un atšķirība taču ir, ja preti ir ierēdnis, kuram es esmu svešs, kas man ir svešs vai, ja preti ir ierēdnis no Rīgas. Tad ir daudz vieglāk komunikācijas ziņā ir ar savējiem. Es nepārtraukti esmu uzstājis par proporcionālo pārstāvniecību

mūsu frakcijā, kas tagad mums ir – trīs latviešu delegāti un trīs darbinieki no LV. Vai tas ir taisni vai netaisni, vai tā ir naudas iztērēšana vai kas cits, es to nekomentēju, bet, ja tā darbavieta ir, tad es labāk gribu, lai tā ir latvietim, nevis itālim. Man nav nekas pret itāļiem, bet tomēr gribas savējos. No savas pieredzes varu teikt, ja kādā pozīcijā institūcijās preti ir latvietis, ir daudz vieglāk saprasties, daudz vieglāk uzzināt to, kas notiek. Un ES institūciju politika ir tīrā spēle – vistīrākais lo-bisms, kur katra valsts cenšas gūt vislabākos noteikumus jebkurā likumdošanā, jebkurā naudas dalīšanā. Jo vairāk būs mūsu pašu cilvēki šajās institūcijās, jo agrāk iespējams mums gūt noderīgu informāciju, labāk sagatavoties, uzzināt, ko citi domā. Atbalstu to, ka mums ir jādabū savi cilvēki šajos posteņos.

Iepriekšējais ārlietu ministrs savulaik izteicās, ka latviešiem nevajadzētu iet Ārlietu dienestā, jo mēs zaudēsim labus cilvēkus Latvijā. Es uzskatu, ka tā ir aplama doma. Šādā gadījumā mēs iegūtu dubultu labumu – gan pakāpienu cilvēka paša karjerā, gan Latvijai savu cilvēku kādā struktūrā. Bez tam, Latvijā ir daudz gudru un spējīgu cilvēku, ja mēs iesūnosim un teiksim, ka protekcionismu nedrīkstam zaudēt, ko tad – mēs visus cilvēkus maisā turēsim? Neļausim braukt? Brauks tāpat projām. Labāk, lai tas cilvēks iesaistās mūsu valsts darbā. Būs tādi, kam ir interese, tāpēc es to uzskatu par pozitīvu momentu.

Lūdzu, nosauciet aptuvenus pakāpienus, kas jaunietim pēc vidusskolas jāveic, lai kļūtu par Eiropas Parlamenta birokrātu. Ar ko sākt? Ko studēt? Cik ilgi?

- Tad labāk pabeigt augstskolu. Tas ir pirmais solis. Studēt ar pašmērķi, lai strādātu Eiropas Parlamentā nav labākā doma, jo Parlamenta darbs ir interesants tiem, kuriem ir labas zināšanas kādā konkrētā jomā. Tātad: cilvēkam ar labu ekonomisko

Vai tas ir taisni vai netaisni, vai tā ir naudas iztērēšana vai kas cits, es to nekomentēju, bet, ja tā darbavieta ir, tad es labāk gribu, lai tā ir latvietim, nevis itālim. Man nav nekas pret itāļiem, bet tomēr gribas savējos.

“ Viena lieta ir domāt, kur vispār varētu nākotnē būt vajadzība, bet otra - ir jādoma un jāstudē tas, kas pašam patīk un interesē. Nevajadzētu studēt starptautiskās attiecības, ja mērķis ir ceļot...”

izglītību šeit ir ko darīt, cilvēkam, kurš labi izprot lauksaimniecības politiku, cilvēkam, kurš ir specializējies starptautiskajās attiecībās, šeit būs ko darīt. Tātad, tie ceļi ir ļoti, ļoti dažādi. Tomēr jauniešiem, kuri vēlas šeit strādāt, es ieteiktu studēt to, kur pašam labi veicas un ir interesē, nevis studijas nobeigt ar šādām tādām atzīmēm, bet ar labām, lai nebūtu ar „zobu sāpēm”. Tad jau cilvēks lasa ne tikai uzdoto, bet arī papildus literatūru. Jo jauniešiem ir zināms, jo vajadzīgāks viņš kādam kļūst.

Šeit tās vajadzības nāk un iet - ik pa laikam atbrīvojas kāda vieta. Visu laiku te ir tāda kustība. Es pieņemu, ka tas, ko jebkurš varētu darīt, ir sazināties ar Eiropas Parlamenta deputātiem, jo varbūt kāds no viņiem kaut ko dzird. Mēs taču arī esam dzīvi cilvēki un ikdienā šād un tad dzirdam, par brīvām vakancēm.

Kā izvēlēties studiju specializāciju?

- Mans ieteikums pirms studijām būtu, līdzsvarot divas lietas. Pirmā - apdomāt, kur es sevi pēc studijām varēšu realizēt? Piemēram, mums ļoti daudzi cilvēki studē starptautiskās attiecības, kur jau ir speciālistu pārprodukcija, bet mums ir ļoti maz cilvēku, kuri studē inženierzinātnes, pēc kurām patstāvīgi ir vajadzība. Ne katrs spēj izstudēt inženierzinātnes, un ne katram tas ir vajadzīgs. Viena lieta ir domāt, kur vispār varētu nākotnē būt vajadzība, bet otra - ir jādoma un jāstudē tas, kas pašam patīk un interesē. Nevajadzētu studēt starptautiskās attiecības, ja mērķis ir ceļot... Tas cilvēks nekad nebūs tik konkurētspējīgs, kā tas, kurš patiesi interesējas par vēsturi, interesējas par politikām norisēm, jo tas, kam tā tēma interesē, būs ne tikai izmācījies, bet būs „droši vien, būs teicami beidzis augstskolu. Bet, studējot starptautiskās attiecības, protams, ir iespējama laba diplomāta karjera (darbs Ārlietu dienestā). Tas nozīmē gan Latvijas Ārlietu dienestu, gan Eiropas Ārlietu dienestu. Šīs laucīņš, varētu teikt, ir pat paplašinājies. Aizvien vairāk tiek atvērtas jaunas vēstniecības.

Ļoti plašs darba lauks arī uzņēmējdarbībā. Jo uzņēmumiem ir ļoti svarīgas, tā saucamās sabiedriskās attiecības, kas saistās ar mijiedarbību ar politiķiem. Svarīgas ir arī ārējās sabiedriskās attiecības, kas saistās ar likumdošanas ietvariem. Un, protams, arī ārējās attiecības, kas saistās tieši ar tirdzniecību.

Jebkuras izglītības pielietojums ir diezgan plašs, bet, ja tu studē tādēļ, ka tas šķiet gudri vai labi - tu vari arī negūt panākumus, tādēļ vajadzētu divreiz padomāt.

Kas modernam jauniešiem ir jādara, lai būtu konkurētspējīgs Eiropas darba tirgū?

- Jāmācās. Izglītība un trīsreiz izglītība. Ir jāprot vismaz vēl viena, vēlamās, divas Eiropas Savienības valodas. Es iesaku mācīties angļu un papildus vēl kādu valodu, vai tā ir vācu, zviedru, dāņu, norvēģu, franču, spāņu, itāļu... droši vien, tas ir atkarīgs no paša izvēles, bet vismaz angļu valoda ir jāzina. Tomēr valoda ir tikai instruments. Bez valodas nepieciešama specializācija - sfēra, kurā cilvēks ar mieru ieguldīt enerģiju un laiku. Nevienam nav vajadzīgs viens

viduvēji slikts inženieris. Ja ir vajadzīgs inženieris, tad vajadzīgs labs inženieris. Ja Ārlietu dienests meklē cilvēkus, tad viņi meklēs nevis šādus tādus, bet viņi

Eiroparlamenta deputāts A.K. Kariņš savā darba kabinetā

meklēs tos, kuri ir motivēti.

Kā ir ar politiskajām partijām? Kāda nozīme ir tam, ka jauniešiem iesaistās politiskajā partijā?

- Politiskās partijas Latvijas gadījumā ir posts, jo tās neizlaužas tālāk par paplašinātu 2000 draugu pulciņu. Problēma tā, ka cilvēki negribīgi iesaistās politiskās partijās, jo nesimpatizē cilvēki vai nepatīk programmas. Tomēr būtu labāk, ja aizvien vairāk cilvēku iesaistītos politiskās partijās, iesaistītos pat tad, ja viņi aktīvi neveido

politiku. Liela nozīme ir tam, ka tauta iesaistās kaut vai kongresos un balsotu par tiem, kas ir nolēmuši aktīvi piedalīties. Taču tā nenotiek. Šī iemesla dēļ Latvijā strādā „es balsos par tevi, un tu balsosi par mani” princips. Lieki piebilst, ka tas ne vienmēr izvirza spēcīgāko kandidātu priekšgalā. Ja kādā Latvijas partijā būtu 20000 cilvēki, kuri balsotu par premjera kandidātu, esmu drošs, ka mēs atlasītu spēcīgākus kandidātus. Svarīgi, lai cilvēki iesaistās partijās, jo tikai ar lielu biedru skaitu var ietekmēt kandidātus un var ietekmēt partijas programmu. Nu, piemēram, cilvēki Latvijā vēlas progresīvo nodokli, bet faktiski neviena partija to neatbalsta. Jo partijās ir sastājušies tie cilvēki, kuri to negrib. Tauta grib, partijas negrib, bet, ja tauta iestātos partijā, tad partijas pamatnostājas daudzos jautājumos izmainītos.

“Labi ir skatīties jaunumus televīzijā un komentēt Delfu ziņas, bet vēl labāk ir iestāties partijā un balsot kongresā par zotiem, kandidātiem vai programmu, tādējādi pozicionējot savu attieksmi”, ja nepatīk, vari balsot pret vai, labāk, uzrakstīt savu redzējumu, akcentē K.Kariņš. Ja esi biedrs, tad lielākas izredzes, ka to tavu ieteikumu arī kāds apskatīs. Nedrīkst baidīties mēģināt ietekmēt. Es dzīvē esmu mācījies vienu lietu - ja tu nemēģināsi ietekmēt, nebēdā, kāds cits to darīs tavā vietā - kāds ietekmēs. Tas, vai tā cilvēka domas sakrīt ar tavējām, tas nu gan ir cits jautājums.

Otra lieta - jaunam cilvēkam iesaistīties partijā un mēģināt būt politiski aktīvam. Tur es saredzu bistamību. Manā uztverē politiķi, kuri partijās iesaistījušies jau no 18 gadu vecuma, ir kā cilvēki bez iedvesmas. Ļoti korekti, bet viņi tikai zina politiku. Daudz interesantāki, dinamiskāki un ietekmīgāki ir politiķi, kuri ir pirms tam bijuši citā jomā - skolotāji,

profesori, uzņēmēji, zinātnieki, žurnālisti, inženieri. Viņi nāk ar konkrētu dzīves pieredzi, kuru var likt lietā. Ja ir attiecīgais raksturs, politiku jebkurš var iemācīties. Un, ja ir atbilstošs raksturs, tad pat var tā lieta pat patīk. Es neieteiktu steigties, ja kādam tiešām interesē politiskā karjera - ir jāizstudē, jāatrod darbs, jāiegūst dzīves pieredze ārpus politikas un tad tu vari nākt, kad ir jau konkrēta pieredze. Kaut vai likumdošanā... Ja tu esi strādājis skolā, nevienš tev nespēs pateikt, kāds ir labākais likums izglītībā, jo tu jau zini.

Jūs tagad esat Eiropas Parlamenta deputāts.

Kāda loma šajā karjeras pakāpienā bija „Jaunajam laikam”(JL)?

- Es nekad pirms 15 gadiem nedomāju, ka iesaistīšos politikā un mans pamatdarbs būs politiskais darbs. Biju viens no partijas dibinātājiem, kas toreiz aktīvi sadarbojās ar E.Repši. Mēs bijām 15 cilvēku grupa. Tieši tādēļ, ka iesaistījos JL, man pavērās iespēja kandidēt Saeimā, ko es isti nebiju domājis. Es tikai gribēju ietekmēt programmu. Biju iedomājies, ka es būšu tas, kas raksta un virza, bet lai citi to izpilda. Tomēr sanāca tā, ka es kļuva par kandidātu. Viena lieta ievada nākamajā. Un zini, politiskā pieredze ir diezgan noteicoša Eiropas Savienībā. Šeit uz priekšu virzās tikai kāds, aiz kura stāv kāds politisks spēks, kā mūsu gadījumā - lielākais. Eiropā un citur pasaulē politiskā pieredze netiek uzskatīta par sliktu, bet gan kā pilnīgi nepieciešama.

Lai iegūtu darba pieredzi, jauniešiem nepieciešama prakse. Briselē daudzas prakses vietas ir neapmaksātas. Kā ir jauniešiem no Latvijas dzīvot Briselē, strādāt šeit, kur tev nemaksā?Tā šķiet kā sava veida diskriminācija?

- Jā, par tām neapmaksātām vietām... protams, ja ir valsts stipendiju fonds, kur, spējīgiem cilvēkiem piesakoties, valsts apmaksā it kā neapmaksātu darba vietu, tad viss kārtībā. Mūsu valstī šādu fondu ir ļoti maz. Es domāju, ka mums vajadzētu dot iespēju talantīgiem un spēcīgiem cilvēkiem stažēties, lai gūtu pieredzi un saprastu, vai viņiem tāds darbs vispār interesē. Bet mums nav tādas iespējas. Diskriminācija... Nu nav tā pasaule taisna! Mēs gribam, lai viņa ir taisna, bet īstenība ir tāda, ka ir turīgākas valstis un mazāk turīgas valstis. Mēs, diemžēl, esam no otrajām. Mums jādara viss, lai mēs no šī statusa izkļūtu. Laime un nelaime. Jauniešiem šodien tomēr ir liela laime, ka mūsu valstij ir tikai 20 gadi, ka jebkurš indivīds var ietekmēt mūsu attīstības virzienu. Valstī ar lielākām tradīcijām kaut ko īpaši mainīt ir grūti, jo tās slīdes jau ir ieietas, savukārt Latvijā viss tikai veidojas. Bet arī minusus ir tas, ka viss vēl tikai veidojas - mums nav naudas. Ko darīt? Jādzīvo ir tajā laikā, kurā mēs vēl dzīvojam. Ja nav tādas iespējas kā strādāt par velti, tas nozīmē, ka latviešiem vienkārši divreiz vairāk jākustina smadzenes un jāskatās, kur vēl ko iegūt. Šeit ir arī ļoti daudzi apmaksāti darbi Parlamentā, Padomē vai Komisijā. Iespējas ir arī uzņēmēju vidē, jo tieši Briselē ir vislielākais uzņēmumu lobijs Eiropā. Viss koncentrēts šeit. Bet dzīvē nekas jau kļēpi neiekrīt. Ja meklē, tad tikai parādās iespējas uz kaut ko citu. Jābūt gudram un neatlaidīgam. ■

Latvijas attīstība 2011 - 2014: vienas priekšvēlēšanu diskusijas apskats

ALDIS AUSTERS . Teksts un foto

II Diskusija, protams, noritēja vēlēšanu kampaņas gaisotnē - labi skanoši solījumi par investīciju miljardiem un darba vietu miljoniem, biedi par draudošo krievu ekonomisko okupāciju, pa dunkai veltīts politiskajiem sāncensiem, apelēšana pie vēlētāju pilsoniskās apziņas u.tml.

Augusta nogalē, kad notika Briseles latviešu diskusija ar Latvijas politiķiem, līdz 10.Saeimas vēlēšanām bija palicis pavisam nedaudz - mēnesis, un priekšvēlēšanu ciņa jau bija iegājusi finiša taisnē. Spriedze auga no dienas dienā, masu mediji bija pārslogoti ar politiskām debatēm, skandāliem, partiju reklāmām un ekspertu prognozēm.

Kurš politiskais spēks uzvarēs? Kā tas ietekmēs valsts attīstību? Vai Latvija turpinās pildīt SVF un EK palīdzības programmas nosacījumus vai pagriezies austrumu virzienā? Kas notiks ar demokrātiju un preses brīvību? Tik eksistenciāli jautājumi Latvijas sabiedrībai nav bijuši sev jāaudod kopš 1995. gada parlamenta vēlēšanām, pēc kurām līdzsvaru par labu integrācijai Eiropas Savienībā un NATO nosvēra tikai viena deputāta balss, neļaujot izveidot šaubīgo Z.Cevera valdību.

No kreisās: I.Vaidere, S.Kalniēte, P.Raudseps, R.Zīle, Ģ.Lapiņš-nacionāli labējais spārns

I. G o d m a n i
un A.Rubiku-
mums 31.

Mūsu diskusijas laikā sabiedriskās aptaujas liecināja, ka joprojām ievērojama vēlētāju daļa vēl nav izlēmusi, par ko balsot, un neviens no politiskajiem spēkiem neatrodas izteikta līdera pozīcijās. Ar Maskavas interesēm saistītais "Saskaņas centrs" baudīja pārāk lielu popularitāti, lai varētu teikt, ka par to balsotu tikai krievvalodīgais vēlētājs, savukārt 9. Saeimas vēlēšanu pieredze neļāva par zemu novērtēt partiju manipulāciju ietekmi uz vēlētājiem, tāpēc šķietami pamatotas bija bažas par neizlēmīgo pieslēšanos naudīgajiem korporatīvo interešu bīdītājiem no apvienības "Par labu Latviju".

Uz sarunu ar Briseles latviešiem bija aicināti visi Latvijas Eiropas Parlamenta deputāti. Diemžēl politiķu aizņemties dēļ radās grūtības saskaņot diskusijas laiku un iecerētās debātes vietā starp Latvijas politiskās skatuves ikonām - S. Kalniēti,

augusta vakarā bija tikai nacionāli labējā spārna panelis- S. Kalniēte un I.Vaidere (Vienotība), R.Zīle (TB/LNNK) un speciāli šai sarunai no Rīgas komandētais Ģirts Lapiņš (Visu Latvijai).

Tēmas, par kurām politiķi tika aicināti izteikties, bija sekojošas: kāda attīstības vīzija tiek piedāvāta, un vai vēlētāji to ir gatavi pieņemt, kā pārvarēt augošo plaisu starp vēlētājiem un viņu pašu izvēlētajiem pārstāvjiem, kā interpretēt "krievisko partiju" popularitāti un ko Latvijas valsts var dot saviem pilsoņiem, kas dzīvo aiz tās robežām?

Sarunu vadīja žurnālists un komentētājs P.Raudseps, kurš dalījās iespaidos arī par masu mediju iesaisti Latvijā notiekošajā.

Diskusija, protams, noritēja vēlēšanu kampaņas gaisotnē - labi skanoši solījumi par investīciju miljardiem un darba vietu miljoniem, biedi par draudošo krievu ekonomisko okupāciju, pa dunkai veltīts

politiskajiem sāncensiem, apelēšana pie vēlētāju pilsoniskās apziņas u.tml. Iztrūkstot dabiskajiem oponentiem, opozīcijas lomu nācās uzņemties diskusijas klausītājiem, kas, protams, Latvijā nav neparasta parādība. Šobrīd, kad Saeimas vēlēšanu rezultāts ir zināms, augustā notikušās diskusijas idejas varam aplūkot plašākā kontekstā, proti, ko paustās idejas liecina par mums kā valsti un sabiedrību? Kāds ir mūsu sabiedrības politiskais un demokrātiskais profils? Vai tiešām Latvijas politikā nacionālās tēmas ir tikai skaļi lozungi, ar kuriem piesegties, vairojot personīgo bagātīgu un varu? Kā vērtēt latviešu emigrācijas fenomenu?

Pēc dramatiskas ekonomiskas krīzes, Latvija atrodas krustcelēs. Ļoti daudzās jomās vecie, pirmskrīzes ceļi un risinājumi vairs neder. Vai politiķi ir gatavi piedāvāt jaunu attīstības vīziju? Vai vēlētāji ir gatavi to pieņemt?

S.Kalniētes ieskatā Latvijas partijas ir spējīgas piedāvāt lēmumus atbilstoši situācijas nozīmīgumam, vismaz

programmu līmenī, taču politiskās fragmentācijas un koalīciju nestabilitātes dēļ neviena partija nav spējīga šos lēmumus īstenot. Nepieciešama politiskās sistēmas reforma, pie tam, kā atzina S.Kalniete, "riteni nav nepieciešams izdomāt no jauna", bet jālūkojas citu valstu pieredzē. Pozitīvi, ka Latvijā jau ir aizsācies partiju konsolidācijas process- piemēram, apvienība "Vienotība" pēc vēlēšanām kļūstot par vienotu partiju. Taču ir virkne pasākumu, kurus esot jārealizē papildus, proti, Satversmē jāiestrādā mazākuma valdības princips, lai nevarētu gāzt valdību, kamēr nav izveidota jauna, jāveicina pilsoniskā līdzdalība, veidojot mazākus vēlēšanu apgabalus un ieviešot vēletāju reģistru, jāsakārto partiju finansēšanas noteikumi, paredzot finansējumu no valsts budžeta, Valsts prezidentu un pilsētu mērus jāievēl tieši, kā arī jānostiprina Valsts prezidenta tiesības. S.Kalnietes vērtējumā, ja šie pasākumi tiktu īstenoti, būtu daudz grūtāk lēmumus pieņemt, vienojoties tikai dažām personām. Ekonomikas jomā Latvijai jāturpina īstenot starptautiskās palīdzības programma, jo tas ļausot ekonomikā iepludināt 3 mljrd. latu investīcijās un nodrošināt 1,1 milj. darba vietu, kā arī jāveic ražošanas decentralizācija, lai katrā novadā būtu vismaz pa vienam uzņēmumam- tas varētu apstādināt iedzīvotāju izceļošanu.

R.Zīle bija skeptiskāks par iespējām piedāvāt tālejošus risinājumus, it īpaši ekonomiskajā sfērā. Zīlesprāt, ņemot vērā globālo nestabilitāti un Eiropas iekšējās problēmas, maz ticams, ka Latvijai izdosies drīzumā atjaunot stabilu ekonomisko izaugsmi, tāpēc vislabākā stratēģija

jauno Krievijas ārpolitisko doktrīnu, dažādi mūsu valsts stratēģiskie aktīvi

vaļu argumentu "smagajai artilērijai". Proti- veicot nepārdomātus grozījumus

Diskusijas dalībnieki

enerģētikas, transporta un informāciju tehnoloģiju jomā varētu nonākt Krievijas koncernu rokās.

Kas būtu darāms?

Latvijai būtu jāamācās no savas starpkaru vēstures un jāsaprot, ka krievus "piečakarēt" neizdosies", uzsvēra S.Kalniete. Bez tam šāds pavērsiens uz austrumiem neveicināšot pāreju no tagadējās "šprotu ekonomikas" uz augstas pievienotās vērtības ražošanu

R.Zīles ieskatā Latvijai ir jāturpina piedalīties starptautiskās palīdzības programmā, jo citur, pat no Krievijas, par tik zemiem procentiem Latvija nevarēs aizņemt, jāmaina nodokļu politika, palielinot patēriņa nodokļus un

imigrācijas likumdošanā, ir pavērtas durvis plašai imigrantu plūsmai (par to satraukti pat kaimiņvalsts politiķi); austrumnieki masveidā uzpērk Latvijas nekustamos īpašumus (tāpēc jāpagarina aizliegums trešo valstu pilsoņiem iegādāties Latvijas zemi); lielās ES valstīs ignorē kopējās ārējās politikas principus un tirgojas ar ieročiem uz citu ES valstu drošības rēķina (Francijas vienošanās ar Krieviju par militāro bāzes kuģu Mistral pārdošanu);

lai arī Krievijas vēstniecība izplatījusi rīkojumu pirmsvēlēšanu laikā nejaukties Latvijas politikā, tās aģenti aktīvi noskaņo cilvēkus pret Latvijas valdību un valsti; ir padraudēta Latvijas preses brīvība, jo pēc laikraksta "Diena" īpašnieku maiņas praktiski vairs nav palicis neatkarīgu masu mediju.

Vai Latvijai tomēr nebūtu izdevīgāk sekot "Par labu Latviju" un Saskaņas centra sludinātajam ātrās izaugsmes ekonomiskajam kursam, samazinot nodokļus un attīstot ekonomiskās attiecības ar Krieviju? Vai pretnostatījums starp Latviju un Krieviju nav mākslīgi radīts?

Klātesošie politiķi bija kritiski pret tādu ekonomiskās attīstības scenāriju. R.Zīles ieskatā tas apdraudētu turpmākās sarunas ar SVF un Eiropas Komisiju ar dramatiskām sekām Latvijas ekonomikai. "Krievijai nav ekonomisko interešu, tikai politiskas prasības", un pēdējā laika notikumi liecinot, ka Latvija soli pa solim novirzās no rietumu kursa, kas, savukārt, dodot nevēlamu signālu rietumu investoriem, "tajā skaitā skandināvu bankām, bez kuru kredītiem Latvijas mazajiem uzņēmumiem neizdzīvot", piebilda R.Zīle. "Latvijai būtu jāamācās no

savas starpkaru vēstures un jāsaprot, ka krievus "piečakarēt" neizdosies", uzsvēra S.Kalniete. Bez tam šāds pavērsiens uz austrumiem neveicināšot pāreju no tagadējās "šprotu ekonomikas" uz augstas

no kreisās: S.Kalniete, P.Raudseps, R.Zīle

tuvākajiem četriem gadiem- piesardzība. Sagaidāms, ka mazināsies skandināvu interese par Latviju, tāpēc, ņemot vērā

samazinot darba nodokļus, kā arī jāveicina enerģētiskā diversifikācija.

Latvijas situācijas dramatismu izteiksmīgi akcentēja I.Vaidere, ļaujot

pievienotās vērtības ražošanu.

Arī I.Vaidere bija skeptiska par sadarbības iespējām ar Krieviju, atzīmējot, ka visi līdzšinējie mēģinājumi tuvoties Krievijai ir cietuši neveiksmi, tāpēc labāk būtu censties apdzīt Igauniju un Lietuvu ES strukturālo fondu apgūvē un latviešiem dibināt savus uzņēmumus, nevis meklēt laimi citās valstīs.

Trešo alternatīvu nedz uz Rietumiem, nedz Austrumiem- iezīmēja "Visu Latvijai" pārstāvis Ģ.Lapiņš. Viņa ieskatā vispirms jāsakārto Latvijas iekšējais tirgus, attīstot tās jomas, kurās esam vispēcīgāki. Lai to panāktu, nepieciešams nodrošināt, lai Latvija var veidot pati savu politiku, bez ārējās ietekmes, un patstāvīgi noteikt savas intereses. "Kad būsim iekšēji spēcīgi, varēsim iet uz āru", tā Ģ. Lapiņš.

Vai Latvijas lielākā problēma nav nevis Krievijas ekonomiskās ietekmes ekspansija, bet gan draudi, ko rada korupcija, reformu trūkumus un "resno runču" dominance visās valsts saimniecības nozarēs?

Atbildes uz šo jautājumu izvērtās gana emocionālas. "Korupcija ir atslēga visām Latvijas problēmām, taču runāt par to un tiesiskumu ir kļuvis nepieklājīgi", atzina S.Kalniets, norādot uz sabiedrības vienaldzību un uzņēmēju pārmērīgo atkarību no pašvaldību pasūtījumiem, kas veicina kukuļdošanu un neveicina tirgus attīstību. Lidzīgās domās bija arī I.Vaidere, liekot aizdomāties par vēlēšanu atbildību: politiķi, kuri iesaistīti netīrās lietās, ir izgaismoti, un vēlētajiem ir iespēja tos atsijāt. Gan S.Kalnieta, gan I.Vaideres ieskatā situāciju varētu mainīt daudzu jaunu cilvēku ienākšana politikā (arī drošības iestāžu apvienošana- I.Vaidere), taču, kamēr būs attieksme- es politikā neiešu, jo tā ir netīra- nekas nemainīsies.

R.Zīles skatījums bija pragmatiskāks. Viņa vērtējumā Latvijā nav iespējamas revolucionāras pārmaiņas un ar tradicionālām metodēm "resno runču" problēmu nebūs iespējams atrisināt- spēka laukums tādā valstī, kā Latvija, ir pārāk mazs, tāpēc to ir viegli ietekmēt. "Nedz prezidentāla republika, nedz drošības iestāžu reforma nepalīdzēs," turpināja R.Zīle, tāpēc esot jāsakārto partiju finansēšanas jautājums un tad- soli pa solim- jāatjauno vēlēšanu uzticība un jāatbrīvojas no neformālajiem līderiem. R.Zīle un Ģ.Lapiņš gan bija vienprātīgi ar pārējiem runātājiem, ka problēmas atslēga esot vēlētajos- tajā, vai tas būs aktīvāks, arī protestējot, un vai ļausies ietekmētēs no nelikumīgajām partiju reklāmām, piemēram, Latvijas Neatkarīgajā Televīzijā.

Latvijas sabiedrības uzticēšanās valsts

institūcijām un politiķiem ir katastrofāli zema. Kā pārvarēt šo plaisu starp vēlētajiem un viņu pašu izvēlētajiem pārstāvjiem? Kāpēc partiju programmās netiek uzrunāta sociāli aktīvākā sabiedrības daļa, bet tikai jaunieši un

No kreisās: diskusijas vadītājs P.Raudseps sarunā ar R.Zīli

pensionāri?

Uz šo problēmu- komunikācijas trūkumu starp politiķiem un vēlētajiem- diskusijas panela dalībnieki norādīja jau paši un, atbildot uz iepriekšējiem jautājumiem, iezīmēja dažus iespējamus risinājumus, proti, ka ir jāpārveido vēlēšanu sistēma, jāsakārto partiju finansēšana, jāpaplašina pilsoņu līdzdalība politiskajās partijās, kā arī jāaktualizē pašu vēlēšanu atbildība.

R.Zīles skatījumā neveiksmes politiku paaudžu nomaīnā arī varētu būt viens no atsvešināšanās cēloņiem. Būtu jānotiek pakāpeniskai mijiedarbībai, pretējā gadījumā, pat godīgam un gudram esot, jaunajiem politiķiem var gadīties kļūdas, kuras vēlētajiem nepiedod, un tad seko dubulta vilšanās. "Ar karstu sirdi un vēsu prātu", ir R.Zīles ieteikums jaunajiem censoņiem.

Cits aspekts- izglītības kvalitāte. Politiķi bija vienprātīgi, ka problēmas sakne ir augstskolu pārmērība, noslēgtība vieslektorium un sliktais iekšējais morālais klimats, nevis izglītības pieejamība vai mācībspēku atalgojums. Tāpēc izglītības sistēma steidzami jāreformē: jāsamazina augstskolu skaits un jāuzlabo kvalitātes standarti.

"Nesakārtotā patentu sistēma rada situāciju, kāpēc Latvijas darba tirgū nav pieprasījums pēc inženieriem," uzsvēra Ģ.Lapiņš. Latvijā uz 1 milj. iedzīvotāju tiekot reģistrēti mazāk par 10 patentiem gadā, kamēr Skandināvijas valstīs 200-300. Rezultātā- nav patentu, nav inovācijas, nav naudas un, galu galā, pieprasījuma pēc inženieriem. Kā piebilda viens no diskusijas klausītājiem, sabiedrība labi jūt, ko labāk mācīties, jo neviens savus bērnus nesūtītu skolās, no kuru dotajām zināšanām nevarētu nopelnīt iztiku, un

šobrīd izvēle esot par labu humanitārajām zinātnēm.

Vai Latvijas valdības iezīmētā teritorija aprobežojas ar valsts robežām? Ko Latvijas valsts var dot saviem pilsoņiem, kas dzīvo aiz tās robežām?

Diemžēl, kad diskusija ir nonākusi līdz šim jautājumam, aizņemtības dēļ daļa mūsu politiķu jau ir devusies prom. Steidzīga ir arī S.Kalnieta, tāpēc tikai īsumā ieskicēja savu skatījumu un plašāka diskusija izpalika.

"Latvijas pilsoņiem nav pienākums dzīvot Latvijā, taču dzīvot Latvijā ir patīkamāk, kas ir mana dziļa pārliecība", atzina S.Kalnieta. Šodien Latvijas pilsoņi dodas emigrācijā labprātīgi un, tā kā dzīves līmeņa atšķirības ir milzīgas, atgriežas tikai reti. Rodoties bažas, ka, ja šī tendence aizies par tālu, tiem dažiem

desmitiem, kuri atgriezīsies, neizdošoties uzvarēt Latvijas "astonkāji". Tāpēc aizbraucējiem tomēr vajadzētu apzināties, ka nevajadzētu pārāk daudz gaidīt no mājās palicējiem, ka viņi visas lietas sakārtos, lai tad pārējie varētu atgriezties.

"Vienotība" atbalstīšot grozījumus Pilsonības likumā, lai pieļautu dubultpilsonību tiem, kuriem ir kādas citas ES vai NATO valsts pilsonība. Protams, tas radīs diskrimināciju pret citu valstu pilsoņiem, taču ir pārliecība, ka, kalibrējot kritērijus, iespējams rast pieņemamu risinājumu. Ja valdība izšķirtos piešķirt finansējumu diasporām, tad to būtu jānovirza tām latviešu organizācijām, kuras nespēj sevi nodrošināt ar pietiekamiem resursiem, un latviešu skolām pedagogu algošanai (mācību līdzekļiem gan jābūt pašu aprūpē, tāpat, kā tas ir arī Latvijā- tā S.Kalnieta).

Dažu politisko spēku pretestības dēļ neesot sakārtots jautājums par iespējām balsot ārpus Latvijas- tas nav pieņemami, jo tādējādi pilsoņiem tiek liegtas politiskās tiesības. Esot neizprotama Centrālās Vēlēšanu komisijas priekšnieka (A.Cimdars) atrunāšanās, ka elektroniskās balsošanas sistēma nedarbošoties. S.Kalnieta ieskatā tās ir lietas, kuras, līdz ar partiju finansēšanas un politiskās reklāmas jautājumiem, nākamajos četros gados vajadzētu atrisināt, bet tas gan būšot atkarīgs no koalīcijas sastāva.

Kāda ir masu mediju loma, ietekmējot politiķus un vēlētajus? Vai medijiem ir interese par latviešu diasporām?

Žurnālisti, protams, varot daudz ietekmēt, atzina P. Raudseps, taču, vērojot attīstību Latvijā, ir būtiskas bažas par mediju nākotni.

Pirmkārt, esot jūtama mērķtiecīga rīcība, lai samazinātu kritisko balsu skaitu- gan sabiedriskajā TV, gan laikrakstos.

“Mazāk biedējoša būtu iespējami sliktākā valdība, ja vien pastāvētu mediji, kuri spētu neatkarīgi vērtēt šīs valdības darbu”, piebilda P. Raudseps. Arī sabiedrība neizrāda pretestību lielo mediju piejaucesānai.

Otrkārt, mediju telpa esot ārkārtīgi fragmentēta un, atšķirībā no 15 gadus vecās pagātnes, šodien vairs neesot neviena kanāla, cauru kuru uzrunāt visu sabiedrību kopumā, ne tikai krievus un latviešus, bet arī visus latviešus. No šī viedokļa žurnālistu spēja darboties kā starpniekam starp politiķiem un iedzīvotājiem kļūstot arvien problemātiskāka.

Treškārt, cilvēkus atstumjot medijos dominējošais negativisms. Žurnālisti ir pareizi uztvēruši savu sargu lomu, bet bieži to interpretē tā, ka jāsaka tas visliktākais. Pie vainas esot arī sabiedrībā pastāvošā savstarpējā neuzticēšanās, tāpēc žurnālisti baidās labvēlīgi izteikties, jo riskē tikt apvainoti angažētībā.

Ceturtkārt, esot kritusies arī žurnālistikas kvalitāte. Veids, kā tiktot runāts ar sabiedrību un skaidrotas lietas, neuzrunājot auditoriju- ir zudusi prasme efektīvi stāstīt par lietām, kas svarīgas. Runājot par mediju interesi par latviešu diasporām, tad liela interese patlaban neesot. Kā piemēru P. Raudseps minēja laikraksta „Diena” neveiksmīgo pieredzi ar lauku korespondentiem, tāpēc tagad esot šaubas, vai lasītājiem būšot interese par latviešu dzīvi Briselē vai Stokholmā. Veidojot jauno žurnālu “lr”, esot par šo un citām problēmām domāts, piem., regulāri tiktot publicēti arī pozitīvi materiāli, tomēr par to, vai tas ko mainīs, varēšot spriest pēc tam, kad būšot nostabilizējies lasītāju loks, uzsvēra P. Raudseps.

Diasporas tēmas varētu būt interesantas tad, ja tās tiktu skatītas kontekstā ar lietām, kuras ir aktuālas Latvijas lasītājiem, piemēram, par to, kā eiro ieviešana lgaunijā vai korupcija Grieķijā ietekmē mūsu tautiešus..

Nobeigums

Šobrīd mēs dzīvojam jau savādākā realitātē, nekā tā bija mūsu diskusijas laikā augusta nogalē. Latvieši ārvalstīs var atviegloti uzelpot- politiskais spēks, kurš baudīja pilsoņu ārvalstīs absolūta vairākuma simpātijas (58%), bija ieguvis vislielāko atbalstu arī no Latvijas sabiedrības puses (32%). „Vienotības” uzvara dod cerību uz situācijas uzlabošanas dzimtenē un, iespējams, arī

atgriešanās.

Mūsu vēlēšanu verdikts izpelnījās plašu starptautisku novērtējumu un Latvija vienas nakts laikā kļuva no peramā puišļa par varoni un piemēru citām krīzes skartām valstīm. Tomēr reformas ir tikai pusceļā, un, lai arī komentētāji priecājas par akcentu maiņu no tradicionālajiem

II .. pašnoteikšanās, un demokrātijas, un taisnīguma, nevis latvietības mīlestībai jābūt tai limei, kas satur kopā Latvijas sabiedrību, pretējā gadījumā nevarēsim nodrošināt jēdzīgu turpinājumu Latvijas kontinuitātes idejai.

nacionālajiem jautājumiem par vēsturi un valodu uz aktuāliem sociālekonomiskiem aspektiem, vēlēšanu rezultāti apliecina, ka jau atkal abās mūsu sabiedrības pusēs ir noticis nacionālais balsojums un ka nodrāztais sauklis- „krievi nāk”- latviešiem joprojām ir kā sarkana lupata vērsim, aiz kuras politiķiem paslēpt līdzdalību tiesiskuma graušanā vai citas cūcības.

Patīkami, ka mūsu diskusijas panelisti apzinājās nepieciešamību mainīt partiju

un plašāku pilsoņu līdzdalību partijās šķiet vairāk nekā loģiska.

Taču jautājums ir par to, uz kādu politisko ideju bāzes veidot šīs plašās partijas? Un vai pašas partijas ir tiešām ieinteresētas dalīties ar varas pīrāgu? No otras puses, ikdienā sastopamies ar kļaju divkosību no pašas sabiedrības puses, proti, dalība politiskajās partijās tiek nicināta, bet tajā pašā laikā sabiedrība demonstrē pārsteidzoši iecietīgu attieksmi pret korupciju, nodokļu nemaksāšanu, kā arī mediju neatkarības graušanu. Pārsteidzoši, vai ne tā?

Latvijā ir izveidojies pārāk liels valsts sektors, ekonomika ir pārstimulēta. Tas kavē neatkarīgas uzņēmējdarbības attīstību un noņem enerģiju konkurenci. Vērojama arī pārāk liela pašlāvība uz valsts risinājumiem, nenovērtējot pašregulācijas nozīmi. Tā rezultātā gan ekonomika, gan darba tirgus ir pārāk sekls, lai spētu noslogot visas mūsu sabiedrības resursus, tāpēc vērojams viens līdzcilvēku emigrācijas vilnis pēc otra.

Emigrācija ir specifisks, ar latviešu mentalitāti saistīts fenomēns. Lai arī tās cēloņi ir bijuši dažādi, emigrācija ir notikusi visos laikmetos, arī Latvijas pirmās neatkarības gados. Līdz šim Latvijas politiķu attieksme pret ārvalstīs dzīvojošiem tautiešiem ir bijusi samērā pavirša. Ipašas cerības neviens arī tagadējā valdība- tās uzmanības centrā ir citi jautājumi; taču laiks šoreiz nestrādā mūsu politiku labā, jo, kā parādīja vēlēšanu rezultāti, jau tagad valsts reformu cilvēkpotenciāla nozīmīgākā daļa atrodas ārvalstīs.

Emigrācijas apmērs liek uzdot plašāka rakstura jautājumu, proti, cik demokrātiska un liberāla patiesībā ir Latvijas sabiedrība? Cik tā ir iekļaujoša? Kāda ir Latvijas demosa attīstības perspektīva? Kuras ir tās augstākās vērtības, kas vēlēšanu zaudētājiem ļautu akceptēt zaudējumu, nevis ķerties pie “dakšām” vai krāvēt čemodānus? Domāju, ka pašnoteikšanās, demokrātijas un taisnīguma, nevis latvietības mīlestībai jābūt tai limei, kas satur kopā Latvijas sabiedrību, pretējā gadījumā nevarēsim nodrošināt jēdzīgu turpinājumu Latvijas kontinuitātes idejai.

Igaunijas un Lietuvas pieredzei šeit mazāka nozīme, jāpalūkojas Beļģijas un Dienvidāfrikas problēmās- Latvijas līdziniekos ar etniski sašķeltu sabiedrību.

Lasītājs šiem secinājumiem, protams, var nepiekrist. Tādā gadījumā ļaunais uz cerību, ka šis apskats vismaz sniedz nelielu ieskatu mūsu politiku uzskatos, kā arī labo darbu solījumus. Un, ja pēc šīs apskata izlasīšanas, kādam apātiskākam pilsonim radīsies lielāka interese par Latvijas politiku kā tādu, tad varēšu uzskatīt, ka šī apskata mērķis ir sasniegts ar uzviju. ■

finansēšanas kārtību un pilnveidot vēlēšanu sistēmu, tuvinot politiskus vēlētajiem un laužot stereotipu par „dāmām un kungiem no Rīgas” (šķiet, ka šis faktors ir galvenais ZZS popularitātes cēlonis).

Diskutabls ir valsts prezidenta pilnvaru izmaiņu jautājums, jo, kamēr netiks caursīsts nacionālās retorikas mūris, Latvijā neveidosies īsta politiskā opozīcija, izpaliks ideju konkurence un inovatīvi risinājumi. Rezultātā turpinās ciest gan demokrātijas, gan taisnīgas sabiedrības ideāli, neatkarīgi no tā, vai mums būs parlamentāra, vai prezidentāla republika.

Latvija esot vienīgā ES valsts, kurā pilsoņu līdzdalība partijās ir zemāka par 1%. No šī viedokļa skatoties runas par politiku paaudzes maiņas nepieciešamību

www.latviesi.be

Latviešu biedrība Beļģijā

Association Lettonne en Belgique

Letse Vereniging in België

Redkolēģija: A.Austers, I.Strupka (redaktore), D.Vilcāns (dizains)

Biedrības reģistrācijas Nr. 409.294.765

Oficiālā adrese: Rue du Commerce 122, 1000 Bruxelles

Pasta adrese: Avenue des Arts 23, 1000 Bruxelles

Bankas konts: ING Bank, 340-1825310-02 (BIC BBRUBEBB, IBAN 3401 8253 1002)

Avīze iznāk fragmentāri, digitālā formātā lasāma LBB mājaslapā www.latviesi.be